

Kupihár Rebeka

szimmetria

meztelenül terpszkedsz a sarokkanapén.
a bútor a legfontosabb ponton hajlítja meg a testedet.
egy nőstény oroszlán felsőbbrendűségével
váltogatod a csatornákat.
az ujjaid a számokon,
az ujjaid a számban.
minden olyan egyszerű,
mintha a tükörképpemmel szeretkeznék,
csak sokkal lassabb,
finomabb,
jelentősebb.

a mellek egymásnak feszülnek,
ezek a ciklusunk legszebb napjai.
árnyékaink a szőnyegen felcserélhetők.
két szelíd vadállat
a filodendron tenyereinek takarásában.

nincs elég kezünk,
ujjaink összekeverednek,
helyüket keresik ebben az alternatív imádságban.
a ritmust,
amelyben tökéletesen ugyanazt érezzük és akarjuk,
és a pontot,
ahol minden mozdulatban egyszerre lehetek
kívül és belül,
férfi és nő,
benned és bennem.
a testünk minden mozdulattal egyre nagyobbra nő,
megszűnik testnek lenni.
a gyönyör elválik az anyagtól,
hang a gégétől,
és sosem látott tereket tölt meg
színültig a napfény.

deutsche bank

az időpontomra várok,
a szemben lévő képernyőn
egy leszbikus pár.
gyönyörűek, mint
a magyarország visszavár
kampányplakátok főszereplői.
néha eltűnnek, változik a hirdetés,
és én várom, hogy újra meg újra
felbukkanjanak.

nem tájékozódok, gyönyörködöm,
és tobzódok a váratlan, groteszk örömben, hogy
végre nekünk is el akarnak adni valamit.

csak bankszámlát nyitni jöttem,
de mélyről tör fel belőlem a vágy,
ami annyira bizarr, amennyire elemi:
hogy ebben az országban,
te meg én,
fix kamatozással
törlesszünk egy lakást
harminc évig.

mennyi keserve és fáradozása

van anyáinknak
ebben a szívecskés abortuszreklámban,
ami a neved felett jelenik meg,
ahányszor írni szeretnék.

mennyit szenvedtek, hogy a szerelemről lemetsszék a termékenységet.
nem tudták, hogy nem egy tőről fakadnak?

pedig csak várni kell, míg szárba szöknek.

az egyik éles, lassan keskenyedő leveleket hajt,
kérgesedik, ha időt hagynak neki.

félárnyékban egyre magasabbra tör,
közvetlen napfényben lombosodik,
mászható, lakható ágakat növeszt,
különösebb hivalkodás nélkül.

a másíknak húsos, pozsgás még a virága is,
árnyas helyen, vízparton nő,
lapos és kerekded kövek között.
nem tart sehová, nem kúszik, nem kapaszkodik a fényért,
az egynyáriak
hálátlanságával és igénytelenségével
számlálja egyre korábban sötétedő estéit.

hatalmas tehát a különbség
élőhely, víz- és fényigény tekintetében.
a két növény között feszülő távolság ismeretlen
és csak keveseknek átjárható.
az ösvény megtalálása független elszántságtól, akarattól,
érdemtől és vallásos hittől,
mindentől, ami a fejben motoz, vagy a tüdők között pulzál,
mert az Isten jár arra naponta arcot mosni,
akit ezek közül semmi sem izgat különösebben.

ezt a férfit tudnám szeretni

ez suhant át rajtam életemben először.
ennek az érzésnek a színét már ismerem,
a fonákja mégis zavarba ejt.

csak álllok és hagyom,
hogv ez a villanó ámulat kitöltsön.
az izgalom ugyanaz
mellek nélkül is,
csak az a furcsa, hogy nem a hangodra
esik a legjobban gondolni,
a fűstszagú bőrödre, vagy az ötvenes lábadra,
hanem arra, hogy milyen egyszerű lenne.

posztolható élet.
lábujjhegyes, csókolózós fotók,
közös háttérkép, amin bármikor,
bármilyen fényerővel,
takargatás nélkül megnézhetem az időt.

lánykérés, ultrahang, zsírkreatarajzok
napkező emberekkel.
te zöld vagy, én rózsaszín,
minden olyan egyértelmű.
te a vezeték- én a keresztnévet adom,
kiegészítjük egymást,
Isten mosolyog,
és áldását szórja sokadízigen.

én pedig boldog anyuka vagyok:
ránctalan, sovány, büszke,
mint az osztálytársaim,
akiknek lájkolás előtt
végre nem kell mérlegelniük,
mit is gondoljanak a boldogságomról.

Lanczkor Gábor

A vörös hattyú

Vörös hattyú úszott át a lakótelep egén.
Láttam úszóhárttyás, karmos lábait.
A Pannon-tenger fövényesedő
fenekén bandáztunk, a hullámszél
ütemére hajlongó növényesávok között,
vásott, kételtű telepi fiúk.
A négyszögletes aranykori építmények
már készen álltak, hogy legalább roncsként
megmutassák a kívülállóknak is magukat.
És akkor hattyútollak
vöröslöttek föl
az alkonyi égen.

Mintha az értelem

Mintha az értelem szörnyszülöttjeinek,
a megvilágosodott értelem szörnyszülöttjeinek
utolsó átka volna
a kortárs könyvpiar.
Az értelem éjszakai szörnyszülöttjeinek
utolsó átka,